

se by na niet een woort verstand. Ook was die oude Cotebel / de Camarera Mayor , gedurig voor haar oogen ; met een straf en misnoegd wesen / nooit lacchende / en op alles wat wetende te seggen. Bovendien was se een geslagen vandinne van alle vermakelijkheden/ en handelde haar eigen Meestreste / met soo veel gesag en strenglyheid/ als een Gouvernante aan een kleine Dogter sou kunnen toonen. Uykent dit na een Koninginne van Spanjen te sijn ? Ik antwoorde / in allerhanden manieren.

Den Marquis de Villars / die doen ter tyd Ambassadeur van Frank- En den rijk / aan 't Hof van den Koning van Spanjen was / had hennig van Marquis alles wat 'er omging ; en was daar over seer beedzichtig / maar hy oor- de Villars, deelde het als nog geen tyd te sijn / om daar van te spreken. Hy liet belet de dan aan de Heertoginne van Terra Nova vragen / of hy de cere kon Koningin- hebben van haar Majestieit de Koninginne op te wagten : maar sy gaf ne te spre- tot antwoord / soo alsoe aan een ieder gedaan hadde / dat niemand ken, haar Majestieit kon bezoeken / voor dat deselbe haar publyke intrede had gedaan.

Dit antwoord quam den Marquis soo duidelijk voor / dat geen tweede resus willende afwagten / hy sig niet meer vertoonde om de Koning- 't Welk inne te spreken. Maar dese van het voorzchreven voorval onderregegt egter door synde / dooz eenige Franse Dames / die tot nog toe by haar waren ge- den Ko- bleven / hadden niet nalaten den Coning daar van te spreken ; berkjy- nIng word gende daar dooz ook soo veel / dat sy den Marquis sou hooren spreken/ toegestaan dog in Secreto , even eens als een priavaat persoon. De Coninginne dede hem spoedig daar van waarschouwen / en de Marquise de Villars/ achtende dat sy sig van dat selve voorrecht sou mogen bedienen / sond aan de Camarera Mayor , om te weten / of sy de Coninginne mede niet sou mogen begroeten / dog ontsing een diergelijke bescheid / als reeds aan den Ambassadeur was gegeven ; dooz dien sy liet seggen / en dat met seer horte woorden / dat sy geen last hadde / om haar in te laten. Den Edelman / die haar dit versoek van wegen de Marquise had ge- daan / versocht daar op / dat sy'er de Coninginne over geliefde te gaan spreken ; maar het selve wierd koeltjes dooz haar afgeslagen / daar hy voegende / dat sy het inboeren van nieuwe gewoontens nooit gedoogen sou.

Haar Majestieit onbewust synde van het gene tussen de Camarera / en de Ambassatrice was voor gevallen / dede deselbe dooz haar Biegt- bader seggen / dat sy haar wenschte te sien / en dat de Marquise haar vermaak sou doen / indiens by haar quam. Maar dese en honde de bevelen diese ontsing niet gehoorsamen : en den Biegtbader onderregegt synde van de beletselen / waar dooz men by de Coninginne niet kon komen / gas daar van bollenkomen onderregetinge aan haar Majes- tieit. De Coninginne dan had een seer lebendig gevoelen / wegens alle de smerten haar dooz de Camarera aangedaan / en men kan alreeds uit dese staaltjes oordeelen / wat macht dat dese Dame sig in het Hof / en over

Als mede-
ten opsigt
vande Mar-
quise, door
interesse
vande Ko-
ninginne
Moeder,

Maar de Coninginne Moeder / die veel genegenheid voor de jonge Coninginne scheen te hebben / en dagelijks in het Buen Retiro ging / be- merkē in het aangesigt van dese jonge Vorstinne / seltē teekenen van dzoefgeestigheid / dooz welke sy haar misnoegen te kennen gaf ; en be- geer genoegsaam uit sig selve / dat een mensch / van den ouderdom der Coninginne / heel redenen had om sig aan de strengheid van sulc een Camarera te stooren / en daar in een heimelijk verdriet te hebben. Sp- dagte sig dan verpligt / den Coning daar van te waarschouwen / en niet een te maken / dat hy haar wat meerder vrijheid gaf. Dit gelukte haar voor die tijd soo wel / datse verkreeg / dat de Marquise de Vil- lars de eere had van de Coninginne te begzoeten : wordende sy in des sels vertrik gehzagt / dooz dat van de Camarera Mapoz / die toen wat handelbaarder scheen / als van te vooren.

Den Coning was / volgens de gewoonte / in een Armstoel / en bei- de de Coninginnen op kussens geseten : want ik hebbe u Ed. nog eens geseght / dat de Dames in Spanjen op geen stoelen sitten. Van de Ambassatrice wierd mede een kussen gegeben / en de Coninginne Moe- der / weinig daar na met den Coning uitgegaan sijnde / soo bleesse al- leen by de jonge Coninginne ; dewelke sig op dat pas in volle vrijheid sijnde / sig niet onthouden kon van tranen / gedurende het verhaal van het dzoevige leven dat sy leide.

De Coninginne op die wyse haar hert wat verligt hebbende / dooz het verklaren van de dingen die haar het meeste smerten / voerde de Am- bassatrice tegen haar de volgende reden / die waarlijk soo verstandig / als welvoegende was / bestaande in dese termen : Dat dat ingetoogen leven, waar tegen de Koninginne soo seer was ingenomen, het selve was, dat alle de Koninginnen en Infantes van Spanjen hadden moeten leiden : Dat daar in ten opsigt van haar persoon niet bysonders was, en by gevolge ook niet 't geen haar nadeelig was, of ook niet reden behoorde te mishagen : Dat sy had te hoopn, dat den Koning, soo wanneer hy haar ter degen kennen sou ; en versekerd sijn van het volkommen besit van haar herte, sig sou laten bewegen tot toegevingen, die sijue voor- saten nooit gehad hadden : Dat nademaal de Koninginne Moeder haar be- minde, en haare belangens maakte van die van haare Majestet, sy die gesteltenissen, die haar in tijd en wijle soo voordeelig konden sijn, niet en moeste verwaarlooslen : Dat in alle de saken die dit leven betreffen, het grootste goed altoos met eenig quaad vergeselschap was : Dat sy fig op een hoogen top van eer en heerlijkhed sag verheven, maar dat den hemel alle de voorspoeden met eenige kleine strydigheden wilde maati- gen, uit welke, in allen gevallen de goedheid van den Koning haar Ge- maal, en vande Koninginne Moeder, en haar eigen toegevendheid om- trent die beide, haar wel haast sou redden. Nog toonde sy haar hoe sy door het beleid, datse met andere personen van het Hof moest hou- den, veel dingen soude vinden, die haar de tegenwoordige beginselen licht,

Verstandi-
ge reden
van voor-
gemelte
Marquise.

licht, ende de gevlogen aangenaam souden maken.

Ook had den Ambassadeur selbe meermalen het gelukt / van de Coninginne op te wachten / terwyl sy in het Buen Retiro was / maar sulks was in de tegenwoordigheid van een ieder / en de tyd die hem wierc voorgeschreven / was soo kort / dat sy haar niet brysonder konde seggen. Maar de Coninginne Moeder volharde in haar dikwils te gaan besoeken. Op een stekeren tyd besochtse haar / dat sy sich op de Franse maniere wilde kleeden / dooz dien sy de Coninginne noit op die wyse gesien had. Sy dede het / en de Coninginne Moeder schepte daer groot behagen in. Wanneer die weder na haar Paleis was gekeerd / synde dat van den Heit og van Azeda / sond de jonge Coninginne haar twee kassies vol fraegheden / in vergeldinge van het welke sy voor haar verwierf / de vrygheid van in het Pardo te gaan jagen / hebbende sy sederd haar komste in het Buen Retiro noch niet te paarde geseten. Den Coning hield haar geselschap / en sederd dien tijd gingense dikwils t'samen jagen.

Maar de Coninginne eindelyk / na haer publyke intreeede van verblyf plaats veranderd synde / vond nochtans geen veranderinge in dat eensame en verdrietige slag van leben / 't geen sy in het Buen Retiro, onder het opscicht van de Hertoginne van Terra Nova / had moeten leiden. De dese bestierde haar als een kind / ja sy volharde in haar noch erger te handelen als van te vooren. 't Is waart de Coninginne ontsing dikwils de visite van sommige Dames / maar dese besoeckingen waren haar dikwils verdrietiger als de eensaamheid selve ; niet dat het dese Dames aan verstand onthazak / want dat gebrek kan men haar in genen deele toeschijven ; maar om dat de Koninginne haar als nog seer weinig ver stond / en dattse booz haar die vertrouwelijkhed niet en had / die in een vrye ommegang vereischt word / en dooz welke men eerst regt vzuolijk is. Alles moest hier op de maat wesen / de grootsheid / de eer bewijssigen / en de plechtelijkheden.

Tot dit verdrietig leven hielp niet weinig / het wantrouwen dat de jonge Koninginne tot de Koninginne Moeder had / die haar merkelijkt had kunnen helpen / omstrent het verlichten van die dingen die haar het meest bestwaarlijk vlelien. Maar om dat men haar te vooren had ingeboesemd / en dattse diesweghen oock altoos bleef gelooven / dat het de Koninginne Moeder spyten moest / dat de Aartshertoginne om harene wegen / was achter gesteld / en dat sy deselbe uit haar plaats geslooten had / soo maakte dit gevoelen / datse noit een regte vertrouwelijkhed op de Koninginne Moeder stellen kon.

Den Ambassadeur / en desselfs Huysvrouw / als mede den Siegtvader van de Koninginne / onderhelden haar dikmaals / over het beleid en den ommegang / diese met de Koninginne Moeder behooerde te houden / haar vertoonende / dattse haar ten vollen aan de Koninginne haar Schoonmoeder moest vertrouwen, soo door haar pligt, als door de erkentenis van de vriendschap, die deselue haar betuigde, en om

het bevorderen van haar eigen belangens: Dat de Koninginne Moeder haar in geene deele verdagt moest sijn, want of wel de Aartshertoginne haar klein dogter was, soo had sy selve nogtans soo weinig teekenen van genegendheid van den Keiser, haar Broeder, ontfangen, gedurende den tyd datse van het Hof was geweest, dat sy het selve noit hadde vergeeten, en daar over ook nog seer gevoelig was: Dat men in tegendeel, ten opsigte van Vrankryk, de Koninginne Moeder op een gansch andere wyse had gehandeld, haar niet alleen in haar verdriet beklagende, maar ook verpligtende: Dat de Allerchristelykste Koninginne altoos aan haar had geschreven, en een nauwe vriendschap met haar onderhonden, en dat de Koninginne Moeder seer wel wiste, dat sy op haar beurt, niet en konde doen, dat de Koninginne van Vrankryk meer soude behagen, als de jonge Koninginne van Spanjen, met alle moglyke tederheid te beminnen: Dat de Koninginne Moeder boven dien ook in haar vond, alles wat bequaam was, om haar te bekooren, en haar edelmoedig herte met teedere genegendheden, tot haarwaarts te ontvonden, te meer om dat sy hoopte, haar eer lange te sullen sien, een blyde Moeder van een Erfgenaam en Navolger tot de Kroon van Spanjen: Dat dit het grootste en noodsakelykste goed, voor de Kroon en Monarchie van Spanjen was, en dat de verdrietelykheden aan welke sy fig overgaf dat goed souden kunnen doen veragteren, en de Koninginne Moeder van dat vermaak versteeken: Dat sy beide in een goed verstand met den anderen staande, haar best moesten doen, om onveranderlyk in het besit van de goede gunst en genegenheid des Konings te blyven: Dat het veel natuurlijker, en ook veel redelyker was, dat den Koning sijn gesag en mogendheid, tussen sijn Moeder en tussen sijn Gemalinne verdeelde, dan dat hy een Favorit, of begonstigde, daar van deelgenoot sou maken, die hem niet anders soude dienen, als voor soo verre het selve met sijn eigen grootsheid, en het interesse van sijn familie, overeen quam: Dat het gemoed der Opperhoofdige Vorsten iets in sig besloot, 't welk grooter, verhevender, en edelmoediger was, als dat van byfondere persoonen, en dat by gevolge de gevoelens van belangen, ook veel minder kragt souden hebben op de herten der twee Koninginnen, alsoop dat van een Eersten Minister: Dat eindelyk niet verschilligs, nog verdeeld moest sijn tussen haar beiden, maar dat sy alles wat tot dese oogmerken diende, moesten beginnen met de vereeniginge van haar beider herten.

De Koninginne bond wel smaak in dese reden, sy bespeurde in de selbe een waartschynlijkhed, en goede trouwe, ook wilde sy sig van de selbe bedienen, om die aan haar herte te doen gelooven; Dog in weerwil van dit alles, verbielse t'elkeng weer tot het selve wantrouwen, in het welke haar die dingen, die haar van nieuwsg voorquamten, te meer bevestigden. Want behalben dat het gedzag van de Hertoginne van Terra Nova haar reeds ten uitersten verbeelde, soo bevond sy hoe lang hoe meer, dat dese sullen absoluut magt over haar oefende

fende / dat sp daar dooz als bzeegagtig was getwozden / waar by sich dan nog voegden haar jonge jaren / haar weinig onderbindinge / en haar natuurlyke sagtmoedighed. Dese geseltenissen waren het / die haar beletten/ openhertig met de Koninginne Moeder om te gaan/voor al wanneer sp bedagt / dat wanneer sp haar inderdaad niet beminde / en dien volgens het geen sp haar vertrouwde / qualyk overbzagte / sulks streiken soude / om haar in nieuwe ongemakken te doen verval- len ; hoewel de Koninginne Moeder niet naliet / haar alle blijken van genegenheid te betoonen.

Eenige tyd daar na wierd het getal der Staatjuscrouwen bande Ko-ninginne / soodanig dooz den Koning vermeerdert / dat selden een Co-ninginne van Spanjen soo grooten gebolg als dese van dit slag van luis-den gehad had / en niet tegenstaande dit een hysondere blyk was van de achtinge / die den Coning voor de Coninginne hadde / soo en velette het selbe nochtang niet / dat de moerelykheden van haar geest / en de krachtige hertseeren / die de Camarera Mayor haat bleef aan doen/haar Majestet niet seer gevoelig waren ; waer van dit volgende voorval ge-noegsaam tot een proef verstrekkien kan. Den Coning en de Coninginne namen op seekeren tyd het vermaak / van de Misse / in de Jesu-ten Kerke / in de Chaldeesche taal te gaan hooren / die daar gedaan wierd / dooz een Priester der Stad Muzal / die dooz desen Nisbe wiert genaamt. De Missey gedaan synde / dede de Coninginne / die altijd seer begeerig was / iets selszaams te hooren / den Priester voor sich komen / en dooz middel van een Colk / na verscheiden hysonderheden van dat Land bzagen / en onder anderen / of de Vrouwen in Muzal ook soo streng gehouden wierden , als in Spanjen ? Dese bzage / die in sich selben soo ornoosel was / dat'er de minste misdaad niet in en stalt / wierd den Coning soo boogaardig dooz de Hertoginne van Terra No-va voorgedragen / dat hy eenige dagen daar na / in een volkommen in-differentie en koelheid met de Coninginne leefde.

Een ander voorval dat de Coninginne was overgekomen / had hy na nog ghroter moerpelijkhed tussen haar en den Coning verwekt / als dit voorgaande. De Coninginne had een seer schoon Boulognees Hondje / van het welke sp ultiestekende veel werk maakte. Dit kleine beeg-je / 't welk gewoon was by de Coninginne te slapen / stond op een see-kere nacht op van haar syde / en vermits het selbe niet wedec quam / wierd de Coninginne ongerust / en stond op / om het selbe by den tast te soeken. Den Koning wakkier wordende / en de Coninginne niet by sich bindende / begaf sich mede ten bedde uit / om haar te gaan soeken. Beide warense sonder ligt inde kamer / de eene aan de eene en de andere aan de andere syde / stootende tegen alleig dat sy op den weg ontmoeten. Den Koning eindelyk ongeduldig wordende / vragde de Coninginne : waarom sp was opgestaan ? De Coninginne antwoorde / dat het selbe geschied was / om haar Hondje te gaan soeken / 't welk haar ontloopen was. Hoe ! herhaalde den Koning / fullenden Koning en de Koning-

Onnosele vraag van de Ko-ninginne door, de boosaar-digheid der Camarera, ten ten quaad-sten uitge-leid.

Moejelyk-heid tus sen den Ko-ning en Ko-ninginne, ver-oorsaakt wegens een Bou-lognees Hondje.

inne van Spanjen, opstaan uit haar bedde, en dat om een rampsalig Teeſſe? In syne moepeſlykheid ſlet hy het kleine beegje met den voet/ ſynde het ſelue tuffen ſijn beenen komen loopen/ en ſoude het by na hebben dood geschopt. De Koninginne / die'er ſeer veel van hield / kon niet nalaten / nog ſig onthouden / van het ſelue ſtilleleg te beklagen/ en quam ſeer dzewig weer te bedde; hebbende nog sy / nog ook den den Koning het beegje / 't welk ſig nu verſchoolen had / konnen binden / wat mochte ſy daarom ook deden / invoegen datſe verpligt waren de Staauſſrouwen van de Koninginne daat toe te roepen / en licht te doen mee hzengen.

Die egter
op een be-
vallige
wijfe wort
bygelegd.

Den Koning ſtond den volgenden ogtend ſeer vroeg op / en ging ter jage / ſonder een eenig woord tegen de Koninginne te ſpreken. Dit veroozaakte / dat de Koninginne daar over den ganschen dag ongerust was / en het grootſte gedeelte van dien verſleet / niet tegen de vensters van haar kamet te leunen / ook ſelfs in weewil van de Hertoginne van Terra Nova / die haar het ſelue gedurig ſoigt te beletten / leggende: dat het niet beramelyk voor een Koninginne van Spanjen was, dat deselve door de vensters keek. Maar het oogmerk van de Koninginne was / den Coning / tegens ſyn te rugge komſte / waar te nemen / en ſich van die gelegenheid tot harren voorzeele te bedienen. Dit gelukte haar ook ſoo wel / als ſy had konnen wenſchen. Want ſoo ras en was den Coning / dlen ſy van verre had ſien aankomen/ niet van ſijn paard geklommen / of ſy liep hem op 't misdden van de trappen in't gemoed / en wierp ſich om ſynen hals / met ſulk een minnelijken vryſlijkhed / dat hy ſig niet onthorden kon / van haat verſcheidenmalen mit de grootſte teederheid van de wereld te omhelsen / gedurig ſeggen-de / Mi Reina, Mi Reina, dat is / mijn Koninginne, mijn Koninginne; het welke in dit gebal te aanmerkelijker was / als ſynde het daar te lande te eenemaal buiten gewoonte / de Dames op een andere wijſe in 't openbaar te begroeten / of liefkoosingen te bewijſen / als door het drukken van hare armen met de handen; ja den Coning was op die tyd ſoo ter goeder luim / dat de Koninginne die haat ſeer wel wiſt waar te nemen / met een van hem verkreug / dat den Hertog van Oſuna / die voor eenigen tyd het Hof ontſeid was / weer in het ſelue mocht verſchynen/ en ſyn ampt van Grootſtalmeester waarnemen.

Onge-
looflijk
ſtaaltie
van boos-
aardigheid
van de
Camarera
Mayor.

Maar het staaltje / dat ik tegenwoordig ga verhalen / overtreft alle wat ik tot hier toe geſege hebbe / en is na allen ſchijn wel de voornaamſte oorzaak geweest / dat de Hertoginne van Terra Nova nadere hand uit haar plaats wierd gestooten / en de Hertoginne van Albuquerque daar in geſteid. De Koninginne had twee Peroquetten, ſoo ſtaep als men in de wereld ſien konde / en ſoo schoonen taal ſpreken-de / dat het te verwonderen was. Sy had deselue mee uit Frankryk gehaecht / en hield'er by uitſteekendheid veel ban. De Hertoginne in tegendeel / die haar op allerhande manieren ſocht verduelt aan te doen/ meende ſich byſonder welte fullen qupten / wannerē ſelue aan hant kon

kon helpen / en sulkig te meer om datse niet anders als Frans honden spreken. De Koninginne dan op sekeren tyd synde uit wandelen gegaan / en de Hertoginne / om haar kangs te beter waer te nemen / sich geveinst hebbende siekelijk te syn / vzaagde / na het vertrek van de Koninginne / diese om voorgemelte reden voor ditmaal niet genoodsaakt was geweest te volgen / aan de Vrouwe / die de sorge van dese / en andere kleine diertjes / aanbevolen was / na de voorschreven twee Peroquetten. Soo ras en waren deselbe niet in haar handen gekomen / of sp haepdese beide den hals om / sonder eenige achtinge te geben op de betuigingen van gemelte vrouwe / die haar op het allerernstigste / en met gebouwen handen bad / dat sp het selve sou nalaten. Dit verwekte een groote ontsteltenisse en dhoesheid onder alle de Franse Vrouwen / die de Koninginne dienden / niet wetende hoe sich hier in te draagen / of op wat maniere het selve voor de Koninginne goed te maken. Soo dra en was de Koninginne niet weer in haar vertrek gekomen / of sp gelaste / dat men haar haar Peroquetten , met haar kleine Hondjes bzengen sou / synde dit een vermaak waer van se sig bediende / wan-neerde wiste dat den Koning niet meer by haar quam : want om de waarheid te seggen / de Koning selfs en mocht dat goedje niet verdraagen / alleen om dat het uit Frankryk gekomen was / en soo dikwils als hy het sag / seide hy geduwrig : Fuera , fuera , Perros Frances , weg / weg / met die Franse Honden. Alle de geside Vrouwen van de Koninginne / in plaatg van te haalen waer na haar Majestet vzaagde / keeken op malkander / sonder een woord te spreken / maar eindelyk / na lange stilswijgen / seide haar een van allen / met een verzagendheld die men kan gedenken / wat er met de Peroquetten was omgegaan.

De Koninginne was hier over seer moeyelijk / hoewel sp sulkig soo weinig liet blijken als mogelyk was. De Hertoginne quam dan inde hamer / en sich volgens gewoonte hebbende aangebooden / om de han-den van de Koninginne te kussen / soo gaf haar de Koninginne sonder een woord te spreken / twee hertelyke slagen / met de platte hand op haar armen. Nooit sag men soo grooten verbaasheid / vermengd met soo veel woede / als die gene / waer mede de Hertoginne op datmaal was beseten / synde het hobaardigste schepsel van de wereld / dat al-leg tot in den hoogsten top voerde / en moetende nu gedooogen datse door een jonge Koninginne / diese tot hier toe als een kind geregeerd hadde / in't gesicht van het gantse Hof gesuffletterd wierd. Dit scheen haar ten eenemaal onverdraaglyk.

Sy vertrok dan uit het gesicht van de Coninginne / alle ongethinte-heden uitwerpende / die haar de wanhoop kon inborsemen. Sy dede haar Bloedvrienden / vrienten / en meer dan vier hondert Dames van aansien / by een vergaderen. Met die taleyk gebolg verscheense in het vertrek van den Coning / om den selven recht af te voorderen / wegens het ongelijk / 't welk sy voorzag / van de Coninginne geleuen te hebben,

Waar over
detele
van de Ko
ninginne
gesouf
aertete
word.

Die de
klagten,
die daat
over aan
den Ko
ning ge-
daau wiet-

den, op
een aard-
ge wijs
heet te
wederleg-
gen.

ben. **H**p maakte soo veel gerucht / en storte soo veel traanen / dat den Koning de moeite wel wilde nemen / van' er de Koninginne over te gaan spreken / en te rede te stellen. **D**e Koninginne / die dit alles boozien had / had sich met een soo wel daar tegen gewapend / dat soo ras als den Koning daar van begon te sprekken / en haar den rang die de Camacera Mapoz bekleede / vooyhield / soo viole tusschen beiden in / en seide met de grootste vryvoorzichtigheid / en sonder eenige de minste verlegdheid te beroonen: Sennor; esto es une Antojo, dat is / Heer Koning, het is het werk van een beluste Vrouwe.

Dese weinige woorden deden de saakt soodanig van wesen veranderen / dat den Koning haar niet duwend betuigingen van vryeugd en genegenheid van liefde omhelgde / daar by voegende / dat sy seer wel gedaan hadde / en dat / indien twee souffletten niet genoeg waren om haar te vol doen / sy noch twee doushinen aan de Hertoginne geven mocht.

Dit was een street / die de Koninginne seer wel had waargenomen / om dat Anjojo, soo als ik meer malen gesegt hebbe / de lust van een swangere Vrouw betrekend / en dat men daar dooz lange onderhoudinge meend overtuigt te sijn / dat soo wanneer de swangere Vrouwen daar te Lande niet hebben / noch doen mogen / 't geen sy begeeren / sy vooy den tijd van doode kinderen verlossen. Den Koning dan / op het seggen van de Koninginne / geloobende dat sy swanger was / verblyde sich daar over ten hoogsten / en keurde vooy goet alles wat de Koninginne gedaan had ; soo dat de Hertoginne / hoe grooten geschreue en ophes dat sy oock gemaakt hadde / geen ander voldoeninge kon verkrijgen / als dat den Koning tot haar seide : Cailla os ; estas Bosetadas sonhyas del Antojo ; houd u mond , dese suffletten die gy hebt gekregen sijn het werk van een swangere Vrouwe. Ook was de Koninginne soo verstandig / dat sy sederd dien tijd niet eens liet blijken / datse kennis had van de dood van dese Peroquetten , om dat den Koning geen reden sou hebben van te gelooven / dat sy dit voorschreven gedaan had / uit waak over de geside Vogels.

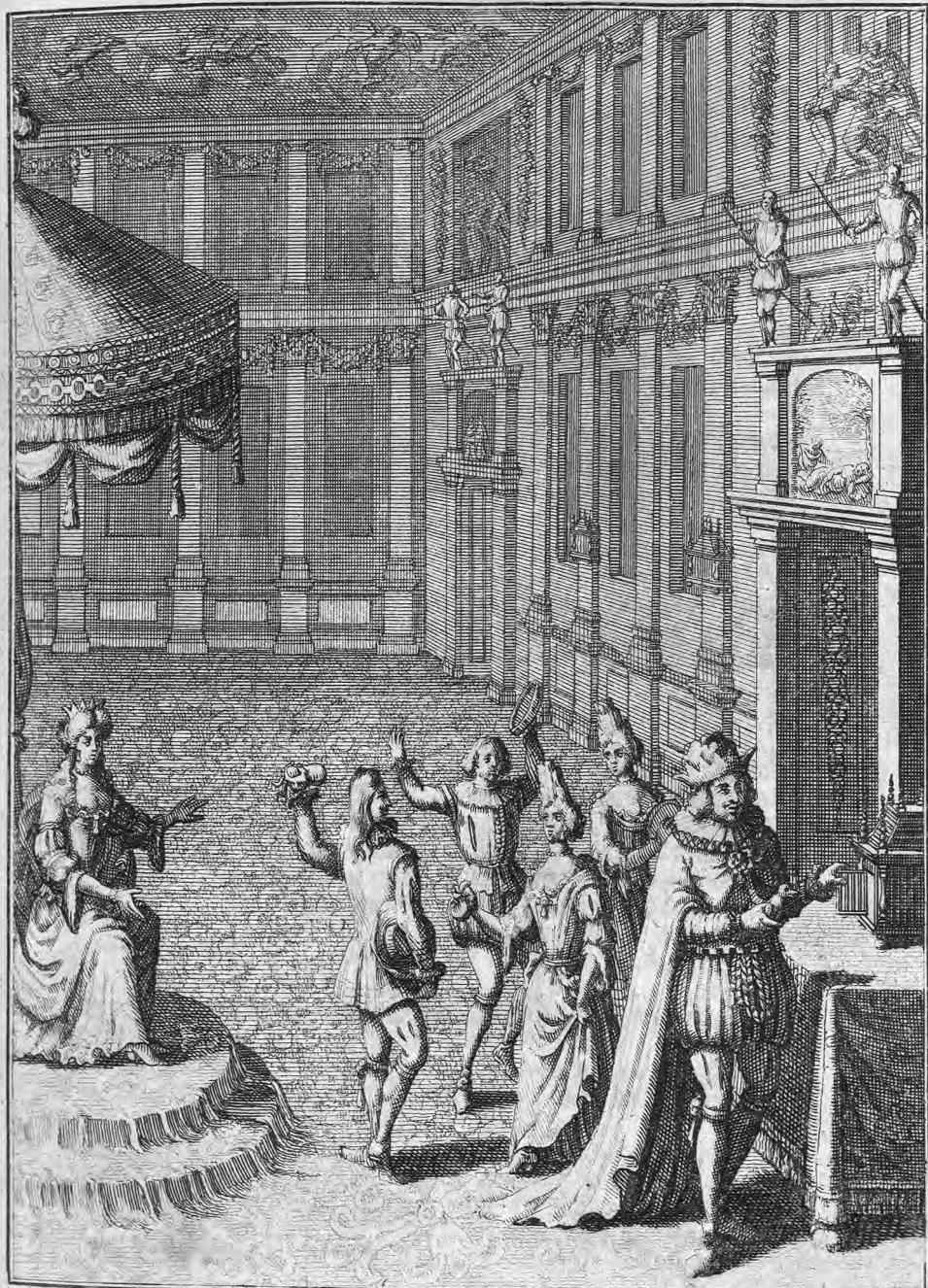
Smertelijker quam het de Koninginne vooy / wanneer den Koning op sekeren tyd in haar vertrek komende / soo qualijk gehumeurd was / dat hy een Canarie vogel / die vooy haar Majestetie uit Paris gekomen was / in sijn tegenwoordighed hoorende singen / in plaats van sich daat over te verheugen / de kop opende / en het vogeltje den hals brak / seggende / terwijl hy dit ultvoerde / is 't mogelijk dat hier nog Gavaches binnen sijn ? De Koninginne ontstelde sich soodanig over dit vooral / dat sy'er eenige dagen de koortz van had.

Gavacho , in 't meerder getal Gavaches , is een woord / 't welk de Spanjaarden doorgaans gebuiken / om'er de Fransen mee te injureren / wllende het selve soo veel seggen / als een Snoeshaan , een Geus , of Bedelaar , &c. het eerste om'er de lichtsinnigheid van de Nation / het tweede om'er de verbasteringe der Franse Catholijken mee te beteeken ; wordende deselve ten desen opslicht / wegeng den ommegang / diese met

Voorregt
der swan-
gere Vrou-
wen in
Spanjen,

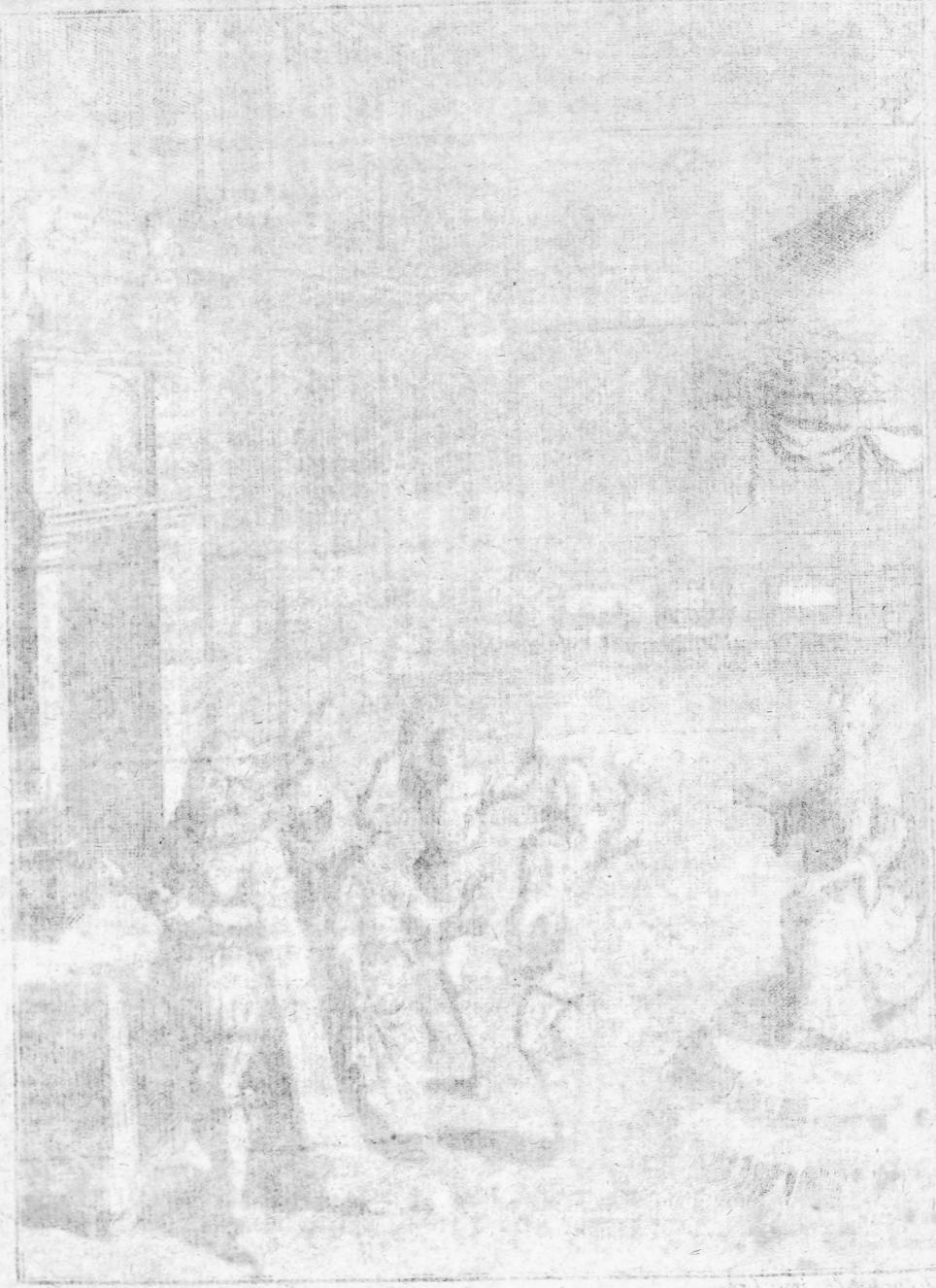
Koning
dood in
grammen-
moede een
Kanarie-
vogel.

Gavacho ,
wat het is
te leggen.

T. Lambregt. inv. fec.

Karel II. Dood een Canarievogel

Yale University Library

met de Geusen / of Geresormeerdēn / in Nederland hebben / van de Spaanse Catholiken verdacht gehouden.

Den Koning had eens een groot verschil / met den Marquis de Villars / Ambassadeur van Frankryk / wegens de vrijheid van Quarrieren. De Koninginne dede haar uiterste best om het selve aan een kant te helpen / en verscheiden instantien / ten voorzchreven einde / by den Koning gedaan hebberde / belieerde het hem / by slot van rekeninge / tegen haer te seggen : Esque me quiteram este Embaxador , y me embriaram otro Gavacho . Dat men my desen Ambassadeur afneme , en een anderen Snoeshaan in sijn plaats sende. Doordat de rest was uit dit seggen van den Koning genoegsaam af te nemen / dat hy op sulken wyse spreekende / niet alleen tegen den Marquis de Villars was booz ingenomen / maar ook tegen alle sodanige als men hem van die natie soude hebben mogen senden.

Buiten dat sijn de Spanjaarden seer geset / en maken een groot onderscheid / omtrent den persoon van een Ambassadeur / die tot haar gesonden word / begeerende daar toe een foodanige / die boven sijn elgen hooge geboorte / ook goede hoedanigheden in sich selfs heeft / en sy kunnen niet dan met de uiterste smert verdragen / dat een man van maar middelmatige verdiensten en askomste / met een waardigheid bekleed sp / die hem soo verre boven andere verheft / dat hy eer selber thd een groot Koning verbeeld / en uit desselfs naam met een groot Koning handeld / sp wullen dan dat hy soo veel eere aan sijn bedieninge toebringt / als die aan hem kan geben.

Van het gedrag des Konings / omtrent den Ambassadeur van Frankryk / wil ik niet meer spreken / maar belangende het gene hy ten opficht van de Koninginne heeft gehouden / daar van moet ik seggen / dat voort soo verre letz strijdigs of onminnelijkig in't selve gevonden word / sulks niet soo seer aan den imborst des Konings / als wel aan sijn opvoedinge / en de quade indrukken / die hem van thd tot thd dooz de Camarera Mayor gegeven wierden / moet worden toeschreven. Daar en boven was hy van de hoogste verdslepinge niet / sijn swakheden / die geduriug aanwiesen / maakten hem veelijds gemelijck / ook hadde hy gedurende den thd van sijn leven / t'elkenz soo veel strubbelingen met Frankryk / en leed daar dooz soo veel schade / dat 't de onmogelijckheid selve was / dat sijn geest niet somtijds daar dooz omtroet sou sijn geworden / wanneer hem dese dingen te binnien qua-men. Buiten dat moet men seggen dat hy een leedere genegenheid voort de Koninginne had / en soo veel toegevendheid voort haar toonde / als misschien oit een Koning van Spanjen gedaan had.

Wp sijn hier op al te goeden baan / om niet een Afbeldinge van des Konings persoon / en het een en ander staaltje van sijn imborst te geven / na dat wyp alvorens noch een woord vande Camarera Mayor fallen gesproken hebben : hebbende het bestier van dese Doegna soo grooten invloed op het herte des Konings / dat meest alle sijn huyselijke baden

Getoond
door een
merk-
waardig
voorbeld.

Hoedani-
gen Am-
bassadeur
de Span-
jaarden
begeeren.

Beschrij-
vinge van
des Ko-
nings per-
soon en
imborst.

daden daart na geregeld wierden / en dat men / om het gebzag des Koninggs ten opische van de Coninginne / te verontschuldigen / geen ander blyken van nooden heest / als de betooveringen van dese Circe te leuen hennen.

Sedert dien tyd dan / dat de Camarera Mapoz door de Coninginne / in maniere voorschreven / was gesuffletteert / en datse daar over soo weinig satysfacie van den Coning had gekregen / ooydeelde sy / dat indien sy volharde / in het houden van soo strengen beleid / alse tot hier toe met die jonge Vorstinne gedaan had / sy dan noit in dese sijns gunst staan sou kunnen / en misschien ook haar eigen bal aanstaande was ; ook wist sy / dat de Coninginne Moeder / hare handel niet de jonge Coninginne niet voor goed keurde : Dat die selfs diskmaals daar over met den Coning haar Soon / had gesprooken / en hem by die gelegenheid gesegt / dat het verschil / tusSEN de Franse en Spaanse wesen van doen / soo groot was / dat het ten hoogsten noodsakelijck was / daar op achtinge te geben / om een jonge Prinsesse niet ten eenemaal te verduukken. Dese en diergelyke overdenkingen verplichten haare / uiterlijkt een gansch ander gedzag te houden / en op een listige wijse deel te nemen in de verduukkigheden die de Coninginne overquamen / haar het humeur des Coninggs quangs wijs ontdekkende / en niet een aanwijsende / waar dooz sy hem sou kunnen behagen ; ook scheense haar werk te maken / van hem ter neder te setten / soo wanneer hy eens niet wel te hyden was : Dienende dit alles ondertussen tot nietwes anders / als maar te meer olie in het vuur te gieten / terwyl sy mynen maakte van het selbe te blusschen.

Een onwederlyk bewijs hier van waren alle die haatelyke indrukkingen / diese hoe langs hoe meer in het hert des Koninggs had doen batten / gaande het selbe soo verre / dat het den Koning selfs verdroot / wanneer de Koninginne een Fransman over de plaats van het Paleis sog gaan / al was het dooz de glasen en tralien van haar hamer heenen.

't Gebeurde op sekeren tyd / dat den Koning en Koninginne dooz de Stad reden / en dat twee Edelluiden / van het gebolg van den Ambassadeur van haar Hoog Mogende / haar ontmoetende / haar Carosse / volgens gewoonte van al de Wereld / deden stille houden / om haar eerbiedigheid te bewijzen / en hare Majesteteiten / volgens haar plicht te begroeten. Deselve waren just aande syde bande Koninginne / en daar en boven gekleed op de Franse wijse. Niet mere / dan dat / was er van nooden / om het bloed van de Camarera gaande te maken. Sy gelaste aantondgs een van de Wachten / haar te gaan vragen / wie se waren / waarse van daan quamen / waarse na toe gingen / en waise tot Madrid te doen hadden ? De antwoord was / dat sy Hollanders waren / en van het gebolg van den Ambassadeur van die Nation. Maar dit was voor een doodmans deur geklopt ; de Camarera geloofden dat dit onwaarachtig was / ten minsten maakten sy den schijn van

Destelfs
haat tegen
de Franken

Merk-
waardig
exempel
dies aan
gaande.

SPANJEN EN PORTUGAAL. 211

van dit te gelooven / om soo doende te beter gelegenheid te hebben / van haar naastigheid en soegbuldighed althans aan den Koning te doen blijken. Sy sond dan aan het huig van den Ambassadeur selve / om quangwijs na de waarheid van die saak te vernemen ; en toen sy sulks voor vast verstaan hadde / sond sy nochmaals / om haar te doen seggen / dat sy in 't toekomende noit soo stout syn souden / wanter sy het geluk hadden van haar Majestelen te ontmoeten / van sich aan de syde van de Koninginne te verboegen / ende deselbe te groeten / of aan te sien.

De Koninginne sich dan dooz dese / en diergelyke knebelarpen / ten hoogsten beleedigd vindende / nam voor / liever alles te sullen wagen / als langer met dese grimmige Isabell gequeld te sijn. Tot desen einde namse op sekeren dag des Konings herte voor in / dooz alle mogelyke Carefles, en verplichtende streetingen / die bequaam waren / om hem in staat te stellen / van haar nrie te weigeren. Na dit alles seide sy hem / datse syn Majestelt bewoer / indien hy haar eenigsing beminde / haar daar van een pioeve te geben / die soo noodsakelijk tot de behoudens van haar gesondheit / als tot voldoeninge van haar gesi was. Hier op beloosde den Koning / alles te sullen doen / wat sy begeerde. Dic gesegd hebbende / verklaarde de Koninginne / dat hy van de Per-toginne van Terra Nova van haar moest weg nemen. Den Koning stond daar over ver set / en bleef een oogenblik sonder haar te antwoorden / doch bemerkende dat de Koninginne sich daar over ontruste sei-de hy haar ten laatsten : Dat het gene sy besochte / tot hiec toe geen voorbeeld hadde gehad / synde het noit gebeurd / dat een Koninginne van Spanjen van Camarera Mayor hadde veranderd. De Koning-inne wel siende / datse nu haar rang diende waer te nemen / of dat het naderhand te vergeefs sou syu / verbolgde haar instantien in deser voegen : Ah ! Sire, seidese met een reederheit , die het wreedste herte sou vermurwen , uwe Majestelt heeft soo veel andere goedheden voor my gehad , van welke desselfs voorsaaten geen andere voorbeelden hebben nagelaten ! hoe soude hy my dan een gunst , als dese is die ik tegenwoordig versoeke , kunnen weigeren ? Den Koning / geen langer tegenstand konnende bleden / set tegen de Koninginne : Ik sta het toe , Mevrouwe , lk sta het toe ; maar siet wel toe , Mevrouwe , wie gy welder verkiesen sult , want na dese eerste veranderinge , sal het niet mogelijk sijn , een tweede te kunnen maken. De Coninginne betuigde hem hier op haar vreugde en erkentenis / dooz dankseggingen / ge-propozitioneert na het vermaakt dat den Coning haar had aangebaan.

Koning-inne loekt
van de Ca-
marera
Major ont
slagen te
worden.

't Welk
haar na
veel in-
stantien
by den
Koning
gedaan te
hebben,
word toe-
gestaan.

Het vertrouwen dat den Coning in Don Geronimo de Eguipa had / liet hem niet toe / de beloofte die hy aan de Coninginne gedaan had / voor den selven te berbergen ; en dese een vriend van de Camarera synde liet niet na / alles wat hy konde in 't werk stellen / om het selve den Coning af te raden. Maar te vergeefs / want hy bewond / dat den Con-

ning vastelyk besloten hadde / de Coninginne / in gevolge van sijn besloete / voldoeninge te geben : alles wat hy dienvolgeng ooen konde / was / de Camarera daar van kennisse te geven / ten einde sp trachten soude / het ongeluk dat voor haar be reid wierde / voort te komen. En niet tegenstaande sy selve daar aan al had getrouwfeld / soo liet sp echter niet na dien slag seer levendig te gevoelen / ook konde sp sich niet onthouden / van daart over met de Koninginne in deser voegen te spreken : Mevrouwe, seide de oude Bedriegster / Ik soude wel seer ongelukkig sijn, indien myn yver om u te dienen, u Majestiteit had kunnen mishagen. Ik hebbe u mogelyk met meer drift en vryheid aangesproken, als wel een ander sou gedaan hebben. Ik hadde evenwel daar in niet anders voor, dan u een lust in te boesemen, om alle onse manieren van doen te leeren, ten einde gy daar door in allen deelen, het herte en de genegendheid des Konings soud gewinnen. Mijn vryheid heeft u te stout gescheen. Ik hebbe u afkeerigheid daar door op mijn hals gehaald, terwyl ik na u goede gunsten stond, en ik hebbe eindelijk verstaan, dat gy verlangd een ander by de persoon van uwe Majestiteit te hebben.

De Koninginne haar streeken kennende / en haar op die tyd geen meer verlichtinge willende geven / wel wetende dat sp die dooz een ander / en op een andere wyse / tijdig genoeg bekomen sou / gas haar alleen tot antwoord : Datse geen agt moest geven op het gene haar dies-aangaande gesegt was, dat weinig luiden kennis van haar gevoelens hadde, en dat'er luiden in het Paleis waren, die het voor een vermaak hielden, versierde tydingen uit te vinden, en die voor waarachtige te debiteren. Maar 't sp dat haar eigen gemoeit haart van de waarthed van 't gebreede overtuigde / 't sp datse het uit dit onverschillig antwoord hon voortspellen / sp stelde sig van doe af aan haar disgracie voort / die haar ook eenigen tyd daar na / plechtelijck dooz Don Pedro d'Arragon / uit last van den Koning / wierd aangekondigt : gebende hy haar nog daart en boven te kennen / dat het beste dat sp in die gelegenheid doen konde / dit was / dat sp sonder tegen spraken gehoorzaamde / en soo veel mogelijk was / voort 't oog vande wereld / dede blijken als of sy selfs versocht te mogen vertrekken.

Soo veele verbeeldte sich dese laadtunkende / van het credit datse dus verre by den Koning gehad hadde / datse niet tegenstaande dit alles / niet en konde gelooven / dat den Koning in haar versendinge sou hebben bewilligd. Dit was een saak / waer van sy selber de proef moest nemen. Sp stelde dan uit / sijn Majestiteit daar van te spreken / ter tyd toe dat hy baardig was om aan tafel te gaan. Een tyd lang sprakse met hem heel sagjes / op hoope van hem stiljetjes in te winnen / maar siende dat dit te vorgeefs was / begonse haar stemme te verheffen / en versocht dan openlyk permisse / om te mogen vertrekken. Den Coning / die sijn antwoord gereed hadde / seide dat het een ledet hoozde : lk sta het toe, Madame, gy kond verrecken als gy wild. Dese weinige

Waar over
de Cam-
ara seer
verlegen is

En aardig
vande Ko-
ninginne
wordaf
gewesen.

Uiterste,
dog te
vergele
pogingen
van de
Camarera,
om dit
voor te
komen.

nige woorden waren als een donder slag op haar ooren / en vragten haaren eenemaal buiten haar contenance. Hy veranderde verschiedemalen van verwe / en trad eindelijc eenige schreden na den Koning / om hem nog eens in der stilte te spreken ; maar den Coning sulks siende / keerde sich met voorbedachten rade van haar om / en vzaagde terwes aan den Hertog van Uzeda. De eerstie waak / dieſe hier over wist te nemen / was / datſe een schoone Chineesche waper / onder het doen van haar beklag / tegen de Dames die hy die gelegenheid in haar vertrek gehomen waren / aan stukken scheurde / op de vloer wierp / en met voeten träd.

Hoo ras en was de Hertoginne van Terra Nova niet vertrokken / en die van Albuquerque in haar plaats gekomen / of men sag aan 't Hof van Spanjen een gansch ander gedzag onderhouden / den Coning seide tegen de Coninginne / dat hy wenſche / datſe ſich wat meer ſou de vermaaken / als ſy tot die tyd toe gedaan hadde : Dat ſy moest gaan wandelen / te paard ryden / en dat hy gaarne toefond / dat ſy ſoo laat te bedde ging als haar luſte / mitg dat hy volgens ſijn gewoonte / ten acht urenen ging ſlapen ; ſelfſ besloot hy eerſe dagen daar na / ſulkſ niet voor negen urenen te doen / alleen maar om de Coninginne te behagen. Men besloot dan uit dit alles / dat de ongemeene ſtrengheid die tot hier toe met de Coninginne was onderhouden / en die haare ſoo veel heetſeer veroorzaakt hadde / ten principale neigens anders van daan was gehomen / als dat de Hertoginne van Terra Nova den Coning dier gelijke hadde ingeboesemd.

Belangende nu den persoon des Conings / waar han wy beloofſt hadden / een afbeeldinge te ſullen geven / ſoo wel als van deſſelsz na- eeuwlyken imborſt / ſoo moet / ten opſicht van het eerſte / ſeggen / dat ſijn Majestet ſeer teer en blank van verwe was (miſſchien om dat hy ſoo lange in het Paleis was opgevoed) dat hy het voorhoofd groot / de oogen blauw en vliedelijck / het aangesicht lang en ſmal / den mond groot / de lippen ſwaar / even eeng als alle die van het Huis van Oo- ſtenryk / de neus habikachtig / de kin ſcherp en verheven / de hairen blond en ſwaar / ſeer effen en achter de ooren gestreeken / de geſtalte redelijc hoog / recht en ſyn / en de beenen dun / en hy na ten eenemaal ſonder kuiten had. Dic ſwakke geſiel van lichaam was oorzaak / dat hy hy na nooit ter degen gesond was / en het onvermogen dat hy gehad heeft / om ſijn gelijken voort te teelen / is inſonderheld gebleken in ſijn laaſte houtwelijck / ſynde hy op ſyn acht en twintigſte jaar / voor het tweedemaal hertrouwde / met een Princesſe van het Huis van Nieuwburg / een van de vuchtbaarſte Familien van Europa / hebbende ſoo wel den Keifer / als den Koning van Portugaal / ſich voornamelyk om de voorſchreven reden / aan dat Huijs vermaagschap / en beide ook het gewenſchte dogmerk verkregen. En ten opſicht van het tweede / dat ſijn Majestet geensins van een quadren imborſt was / uitgefondert dat hy ſich wat al te veel aan het bestier van ſijn Minſters over- gaf .

gaf. Hier door was het / dat dese het bewind van saken alleen in handen hebbende / deselbe ook voorgaans na haer eigen welgevallen / en altoog tot haar meeste voordeel / dirigeerden : wozende den Koning / die dooz sich selfs had moeten regeren / dooz haer in een gedurige onkunde van saken / in een behoeftigheid sonder weerga / en om soo te spreken / als een meerderjarig Weeskind onder een gestadige voogdye gehouden. Hy was een groot liefhebber van sijn Volk / en wierd eerderlijk bemind van haer allen. Van natuurgen was hy seer medoogen-de en goedertieren / en wanneer hem verschelde caaslagen wierden voorgesteld / soo koos hy gedurig / soo veel in hem was / die voor sijn onderdanen het voordeeligste / of immers het verdaaglykste waren. Daar en boven was hy milddadig / en tot supersticie toe godbzuchtig. 't Was schade dat met alle dese gesteldheden / sijn verstand niet in en beter plop was gebracht / dooz een goede opvoedinge / hoewel men deg niet tegenstaande niet sou kunnen seggen / dat hy'er ten eenemaal van was misgedeeld. Achtjd leesde hy in hoope van noch een Etsgeenaam te sullen bekomen / en dit dede hem ongemeene goedheden voort sijn eerste Koninginne hebben / onaangessen deselbe een Franse van afkomst was. Haar Majestieit op seekere tyd verstaan hebbende / dat de Hertoginne van Bejar / en de Marquise van Castelrohzingo / welke nog geen van beiden kinderen gehad hadden / ieder van een Soon verlost waren / versocht aan den Koning / om aan deselbe te mogen senden / en haer blijdschap daar over te laten betoonen ; den Koning antwoorde al lachende / ik sta het toe, Mevrouwe, doch onder conditie , dat sy over negen maanden het selve compliment aan u komen afleggen : Welk seggen my dunkt al by welvoegende / en galant te sijn. Con minsten gaf hy'er sijn genegenheid dooz te kennen / en dat hy het garen soo gesien had. Indien Virgilius noch geleefd had / hy had' er misschien het volgende op toegepast :

Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas.

Wy hebben in onse tijden wel meer Koningen gekend / die het selbe lot was overgekomen / maar die het daarom nooit aan verstand noch couragie onthroken heeft. Mens sana in Corpore sano , is een saak boven alles te prefereren / en gelukkig sijnse / die deselbe in een behoorlyke even maat besitten. In tegendeel hebben de swakheden en ontsteltissen van het lichaam dikwils soo grooten invloed op het gemoet / en dit soonauwen verbintenis met het lichaam / dat selden de gebreken van het eene nalaten / de gorde gesteldheden van het ander te troubleren / insonderheid wanneer het verstand dooz geen bequaeme opvoedinge is geholpen / veel min dooz kracht van studien / tegens de toehallen van buiten / op een behoorlyke wijse gewapend. Hier by komt / dat een al te teedere opvoedinge / hoedanig sijn Majestieit sonder tegenspreken gehad heeft / beide aan het lichaam en aan het gemoed schadelijk is.

Om

Om dese reden dunkt my / dat Quintilianus seer wel / en na volkomen waardheid gesegt heeft: Mala illa educatio, quam indulgen:iam vocamus, nervos & mentis, & corporis frangit. Maar wat' er van de rest sou mogen wesen / soo blykt nogtans in allen gevalle uit dese naborgende staaltjes / dat sijn Majestet uit de nature van geen quaden aard / maar veel eer van een rekkelijke en toegebende imboezt was.

Den Coning nam somtijds sijn vermaak / met sommige geringe Poets, poetsen aan sijn Hovelingen te speelen / en dit deede hem op seekeren door den dag / wanneer der een sterken regen viel / verseld met wakkere donderflagen / ter selver tyd tegen den Marquis d'Astorgas seggen; dat hy hem op de berhevene Gallerpe van hei Paleis soude gaan intwachten. Den Marquis / die het humeur van den Koning kende / en wiens ouderdom selfs hem eenige meerder vyfheid scheen te geben; antwoorde den Coning al lachende: Maar / Sire / suld gy ook te lange achter blyven? Waarom? herseide den Koning. Ik vfrage het/ antwoorde den Marquis / om dat / indien U Majestet te lange achter bleef / hy wel een Doodkist mocht laten mee brengen / om my daar in te leggen: nademaal het niet veel schijn heeft / dat ik het daar lang sal kunnen aishouden / in een ouderdom als de mijne / en in soodanig een weer als het tegenwoordig is. Gaat / gaat / Marquis / antwoorde den Koning / ik sal u bphoren. Den Marquis ging heenen / maar sonder te overleggen / wat hem omtrent het voorgaande te doen stond / trad hy in sijn Carosse / en reed na huis / bly dzooger / als hy op de Galderpe gewoorden sou sijn. Den Koning een dure of twee daar na om den Marquis gedenkende / seide tot die gene die omtrent hem waren / waarschijl die goede man is doszynat tot op het gebeente / laat hem beneden komen / dat ik hem in die staat beschouwe. Maar den Koning tot antwoord bekomen hebbende / dat den Marquis niet bertoefd hadde / om in die staat te komen / maar dat hy aanstands was na huis gereden / gaf niet de minste blyk van misvragen / maar seide met een blijselaat / dat den Marquis seer wel gedaan hadde/ en dat hy niet alleen een oud / maar ook een seer wijs man was.

Op een ander tyd wierd seeker Courtisane / een van de schoonste han Madrid / dicht by het Paleis gevangen / verkleed sijnde in mans kleideren. De reden die haar hier toe had bewogen / was / datse voordeelde / dooz haar Minnaar beledigd te sijn. In dit habit / en met een voornemen / om wzaak over het gepreclendeerde affront te nemen/ ranste sy hem aan op openlyke straate. Hoe onverwacht hem dese ontmoetinge voor mocht komen / soo wierdhyp echter en aan haar stemme/ en aan't behandelen van den degen aanstands gewaar / wie hy voor hadde. Daar en was niet meer als die van noden / om hem de sijne te doen opsteeken / sonder om sig selfs / of om eenige verdere tegenweer te denken: in tegendeel opende hy met een sijn bokenkleed / haar volkomen vyfheid gebende van toe te steeken. 't Is seeker dat desen

Vreemd
geval van
een Cour-
tisane, die
haar Ga-
lant door
stoken
had.

216 Nieuwe Historische Reisbeschrijvinge van

ongelukkigen Minnaar geloovde / dat syn verstoede Meestersse noch moet / noch granschap genoeg sou hebben / van hem na sulke teekenken van vrylenschap en vertrouwlijkhed / te willen beleidigen. Maar hier in bond hy sich geheel bedrogen. Want sy / door granschap ingenoem / bracht hem op 't selve eigenblik / uit al haar kragt een steek toe / waer doosje hem soo deerlijk quetsie / dat hy als dood ter aarden viel. Soo daen was dit niet geschied / of sy die dit veroozaakt had / wierp sich als een wanhopige / tegen de grond / schreeuwde / en verbaalijkt krytende / terwylse haar aangesicht met haar nagels krabde / en gansche handen vol hair uit het hoofd haalde. Het volk / 't welk ondercussen van alle kanten vergaderd was / sag aan dese wyse van doen / dat het een vrouwmeng was / die sich in 't habit van een man verkleed had. Van stondt wierde dooz het gerecht gebat / en eenige Heeren van 't Hof / daar just ter selver tyd voor by komende / verhaalden het aanden Koning / met sulke omstandigheden als sy het gehoozd / en ten deele ook gesien hadden. Den Koning was nieuwsgierig / om dese verhoerde te spreken / en deedese soo aanslonds voorz sig vragen. Syj gp het / seide den Koning / die een man soodigt by myn Palleis hebt durven quetsen? Ja / Sire / gas sy tot antwoord / ik hebbe my van een ondankbare willen weeken ; hy hadde my beloofd / syn herte alleen hooz my te bewaren / en ik hebbe sekerlyk verstaan / dat hy het aan een andere heeft overgegeven. En waarom dan / herhaalde den Koning / toond gp u soo bedzoed / na dat gp u na u eigen welgeballen gewzoken hebt? Ah ! Sire / lietse sich hooren / ik ben ten eenemaal wanhopig / en ik versoek niet anders / dan dat u Majestelt maar bevele dat men my aanslonds doode / dooz dien ik weet / de uiterste straf verdien te hebben. Den Koning had medelyden met dese elendige / en seide / sich heerende tot die gene die by hem stonden : in der waareheid ik kan niet gelooven / dat 'er een rampsaliger staat in de wereld is / dan te beminnen / en niet meer beminnd te worden. Ga heen / vervolgde hy / weer tot het Vrouwmens spreekende / gp sijt te seet met liefde ingenomen / om reden te konnen gebzuiken / maakt dat gp wyser word / als gp tot hier toe geweest bent / en misbruikt de goedheid niet / die ik u tegenwoordig toone. Aldus wierde dooz dese sonderlinge gunst des Konings / in vryheid hersteld / sondet eens gebachte te worden ter plaatse daar men gewoon is sulke rampsalige op te sluiten / die sich op de eene of andere wyse vergrepen hebben.

Somber en
ingetogenheid
van het
Hof van
Spanjen.

Voor de rest moet ik A Ed. nochmaals seggen / dat hier alles aan het Hof seer bepaald en ingetogen is / en dat men hier van die vermauelijke Feestdagen en Gasterien niet weet die tot Versailles gehouden worden / op welke de Dames de erre hebben / van met haar Majesteten te spijsen / en isti geloove niet dat 'er iets anders is als de gedurige gewoonte / die de menschen die sombre leben niet doet verdrietig vallen.

Aantreklyk heeft men aan het Hof eenig ander vermaak of tijdkortinge

tinge / als dat van de Comedien / die echter doorgaans slecht genoeg
sijn / als op sijn plaats nader sal getoond wozden. Maar in de Va-
stenabond heeft men' er een Eperspel / dat seer vermakelyk is. Men
leedigd / by voorbeeld / eenige Eperen / makende in deselve een klein
gaatje / daar men den dooz en het wit laat uitloopen. Daar na vult men
deselbe met welriekende wateren / de openinge met wit wasch ter de-
gen toestoppende. De Koning dan inde Comedie sijnde / soo werpt
hy al de wereld met dese Eperen / wozdende daar in van een ieder der
aanschouwers nagevolgd. Desen geperfumeerden regen verbuld als
dan geheel de lucht / maar maakt ook ondertusschen allede aanschou-
wers ter degen nat / en is dit een van haer vermakelykste tijd verdy-
ben. Men vind'er weinig luiden van aansien / die niet een honderd of
meer van dese Eperen hy sich hebben / en als sp in haar Carosse mal-
kanderen ontmoeten en voort by rijden / soo werpense sich deseloe over
en weer in het aangesicht. Ook heeft het gemeene volk op desen tijd
van gelijken sijn bysondere vermakelykheden / maar die heel veel van
dese sijn verschillende. Hy breeken / by voorbeeld / als onse jongens
somtijds ook wel doen / een glasen fles / die met teenen omwonden is/
de teenen in haer geheel latende ; en binden die aan den staart van een
kat / of van een hond / achter welke dan dikwijls duifsend / en ook wel
meer menschen achter aan loopen ; het welk ik ooydelde / weinig met
de statigheid der Spanjaarden over ern te homen.

Nost hebbe ik aardiger / en ook seldsamer schepsel gesien / als den
Dwerg van Karel de Tweede / die Louisillo genaamt / en uit Vlaan-
deren van geboorte was. Hy was wonderlyk klein van postuur / en
echter wel geproporioneert van lichaam / hebbende een schoon aan-
gesicht / en een uitnemende scrap hoofd / sijnde gansch regelmatig / en
daar en boven niet te groot ; het welke men andersins in dit slag van
luiden niet lichtelyk siet gebeuren. Het soo genaamde Koningje / en
het Switsers Dwergje / die wort voor eenige jaren in den Haag gesien
hebben / waren'er / om de waachheid te seggen / maar wizewaasje hy.
Boven dit alles had hy meer verstand als men sich sou konden verbeel-
den / ja een verstand dat wel geleid was / en van veel dingen kennis
had. Het geluk had just gewild / dat den Koning ter selver tijd een
Dwerg-paardetje had / dat in sijn soort niet minder wel gemaakt / als
sijn Meester Louisillo in de syne was. Dit Paardetje was soo klein /
en verbolgeng ook soo treer / dat een Stalknecht het voort uit moest dra-
gen / ter plaats toe daar sijn voorschreven Meester op het selve klim-
men sou / dooz dien het ander slag al te vermoerd sou sijn geweest / indien
het soo verre had moeten gaan / en boven dien sijn Meester op laten.
't Was een vermaak om te sien / hoe handig en bevallig dese twee met
malkander wisten om te gaan / wanneer de een den anderen overceerde ;
sijnde de Meester en het Paard / wanneer hy daar op sat / met
haar beiden waarlijk geen dze vierde deelen van een Fransse elle
hoog.

De Come-
dien, en
het Eyer
spel in de
Vasten,
sijn daar
de groot-
ste verma-
kelykhe-
den,

Een over-
aardig
Dwergje
van den
Koning
van Span-
jen, en een
dito Paard-
etje,

Vermake-
lyk gefeg
van dit
Dwergje.

Maar lust u niet te lacchen / waaneet ik u verhale / dat desen Kide-
der op sekeren tijd in goeden ernst seide / dat hy ter eeran van syn Mee-
stresse / Donna Elvire , de Stieren wilde bebezgen in het eerste Feest /
dat dooz den Koning stond gehouden woyden ? Dese Elvire was een
klein dochtertje van omtrent seven of acht jaren / en van een verwon-
derens waardige schoonheid ; en de Koninginne had Louisillo gelast /
haar Oppasser te sijn.

Het geval / waar dooz dit Dogtertje tot sijn over groote geluk / in
handen van de Koninginne quam / is al te aanmerkelyk / om u Ed:
het selbe niet mee te deelen.

De Paters de la Merci , of Vaders van de Barmhertigheid / hadden
een seker getal van Slaben wesen lossen / diese tot Madrid brachten.
Dese nu volgens gewoonte in Processe dooz de Stad gaande / sag de
Koninginne een Vrouws-persoon / die gebangen was gewest / en twee
Dogterties aan haar handen leide / welke wel Dusters scheenen te sijn /
maar onder deselbe was soo grooten onderscheid / dat het eene uitne-
mende schoon / en het ander ten hoogsten leelyk was. De Koningin-
ne deede dese Vrouwē by sich komen / vragde haer of sy de moeder van
dese twee kinderen was ? Sy antwoorde / dat sy sulks maar alleen van
het lelyke was. De Koninginne vragde verder / door wat geval sy
dan het andere bekomen had ? Mevrouwē / herseide sy / wij waren in
een Schip / op het welche sich ook sekere Dame van aansien / en die op
het uiterste swanger / maar van niemand bekend was / bebond / hoe
wel men uit haer gebolg / en uit de pracht van haar kleederen / gnoeg-
saam kon afmeten / dat het een Dame van goeden huise moest sijn.
Na een schery gevecht werden wij van ds Kopers genomen / en het
grootste gedeelte van hare Dienaars gedood. De goede Vrouwē kreeg
daar door soodanigen schrik / op het lijs / dat sy in den kraam bebiel / en
aanstands daar aan quam te sterben. Ik bevond my by haer / en
siende dit arme kleine wijfje / sonder voedster / besloot ik het selve nes-
sens mijnen eigen kind / dat ik hadde / op te brengen. Soo by de Ho-
vers ons Schip hadden vermeestred / verdeelden sy den buit onder mal-
kanderen. Sy waren twee Schepen / en een ieder van haar nam / dat hem
was te heurt gevallen. De Vrouwen / en de overige Dienaars van
die Dame / die noch in 't leven waren gebleven / waren op het eene
Schip / en ik op het andere / inboegen dat ik nooit hebbe kunnen weten /
wie het Kind / dat ik by het leven hadde behouden / toquam. Ik hebbe
het sederd die tijd als mijn eigen kind gehouden / en sy weet niet beter of
ik ben haer moeder. Een werk van soo een grooten liefde / gaf de Kon-
inginne tot antwoord / sal niet sondē beegeldinge blijven. Ik sal soz-
ge voor u persoon dragen / en dit kleine en onbekende Dogtertje na my
nemen. En inder daad de Koninginne beminde dit Dogtertje teeder-
lijck / en droeg'er alle bedenkelyke zorg voor. En het Dogtertje aan
haar syde / volgde haar Majestet op alle plaatsen / spreckende met
deselbe met soo veel bevallighed / dat men reden had om te geloo-
ben /

Merk-
waardige
Historie
van Donna
Elvire.

hen / dat het van seer aansienlyke Ouders geteeld moet sijn.

Ik hebbe u Ed. reeds gesegt / dat men aan het Hof van Spanjen in alle de Maximen van Karel de Vijfde volgd / maar tegenwoordig moet ik daar op voegen / dat men dit by na blindeling / en als op een ontdelyke wijze doet ; sonder te gedenken wat veranderinge den tyd / en de omstandigheden van saken kunnen toezingen ; of in het minste overleg te nemen / hoe grooten dwaaghed het sijn soude / tegenwoordig deselue saken by der hand te nemen / die men voor honderd en dertig jaren / wanneer de Monarchie op het hoogste toppunt van sijn vermogen en luyster was / gepractiseert heeft. Onderusschen belet de natuurlyke laadtunkentheid dese Politiquen / achtinge te geven tot hoedanigen verbaal de mogendheid van desen Staat gekomen is / en daar uit te erkennen / dat soo wel de grootste Monarchien / als de bysondere Huisen / de Goddelijke voorzienigheid / en de revolutien daar uit volgende / onderworpen sijn.

Egter kan ik u Ed. niet ten bollen verscheren / osse dit nabolgende uit dien selben hoofde hebben. Het wort by de Spanjaarden als een onveranderlyken regel waargenomen / liever hondert valsche tijdingen / door haar Spions / of andere ingebragt / te betalen / als een eenige gelegenheid voort by te laten gaan / om eene die oprecht is te mogen hebben : selfs en versuimense in dese gelegenheid niet / den dienst te beloonen / eerst gedaan is. U Ed. kan nauwelijks geloven / wat voordeelen sy in verscheide gelegenheden door dese maniere van doen behaald hebben. 't Is waar sy hebben sich somtijds daar door bedrogen gebonden / maar daar aan foorense sich niet / blindende gedurig op het laatste daar by haart rekeninge.

All de wereld geloofd / dat de bedieningen hier niet verkocht / maar na een seders verdienste / voor niet geschonken woorden / en dat is na den uitterlyken schijn hier mede ook soo gelegen : ondertussen woorden er onder de hand soo groote presenten gedaan / dat men voor seekere Vice-roepschappen somtijds meer als vijf duisend Pistolen gegeven heeft. Hier van daan is het / dat het gene op andere plaatsen verkoopen wort genaams / tot Madrid een Regalo geheeten wort / sijnde in effecte het eene so veel te seggen als het ander ; met dit onderscheid nochtans / dat een Bedieninge die men koopt / of ook een Gouvernement / u voor u gansche leven toekomt / en somtijds ook by erfenis tot u kinderen over gaat / het sy doos een natuurlyk recht / of doos toelatinge van den Doest. Voor de rest kan men in Spanjen een Bedieninge niet langer als drie / of ten hoogsten vijf jaren / besitten / niet tegenstaande men deselve in maniere voorschreven duur genoeg betaald heeft.

't Is licht te begrijpen / dat die gene die so veel voor het erlangen van eenige Bedieninge hebben uitgeschoten / wel weten waar van daan sy het Capitaal beneffens den interest weetom fullen krijgen / en dat er het gemeyn geen kleintje by lyden moet. Het selve heeft gedurig een neuen Vice-roy of Gouverneur op den hals / die haat tot op het ge-

Spanjaarden vol-
gen de
maximen
van Keiser
Karel de
Vijfde
blindeling

Haar on-
gemeene
mildheid
omtrent
het beta-
len van
Spions, en
andere.

Bedienin-
gen, of die
in Spanjen
verkocht
worden,
en wat het
Regalo te
leggen is.

Groote
schraperie
vande Vi-
ceroys, en
Gouver-
neurs in
Spanjen,

220 Nieuwe Historische Reisbeschrijvinge van

en waar
het selve
van daan
komt?

beente uitmergeld; hebbende sich selven alvooren uitgeput / met al
sijn gereede penningen / en somtijds ook die van syne Vrienden / aan
het Hof te geven. Hy selber is verloid / en den tyd om sijn beurs te ma-
ken seet hort / ondertussen moet de arme Gemeente op allerhande wij-
se aanhouden / en sig van alle kanten dooz een ieder plukken / schin-
den en beroven laten / sonder olt daar over gehoozd te worden / laat
staan op haer rechtvaardige klagten rege te krijgen.

Ebenwel is het een waatheid dat hoe geringen pretext men ook heeft /
om van den Koning eenige gunst te verzoeken / mits dat men'er geen
verdriet in krijgt / en maar sijn eerste oogmerkt standvastig blijft vervol-
gen ; men vroeg of laat altyd een gedeelte van't gene men gesoegt heeft /
sal verkeijken ; want de Ministers sijn hier van gedachten / dat het
de groothed van soo machtig een Monarch als den Koning van Span-
jen is / niet sou passen / iemand een kleine gunst te weigeren : en niet te-
genstaande dat'er gansch geen rechtvaerdigheid insteekt / een gunstbe-
tooninge te verzoeken / die men dooz sijn eigen verdiensten nog noit ge-
meriteert heeft / egter verkrijgt men hier deselve / indien men sonder
vermoedheid daarom blijft aanhouden.

Meer bysonderheden / belangende het Hof van Spanjen / by te bren-
gen / is onnodiig / om dat die gene / die wy tot hier toe geavanceert
hebben / ons het selve volkomen genoeg ontdekken. Dorgt hier by /
dat het grootste gedeelte van dien / met staaltjes uit de laaste Reger-
inge sijnde aangetoond / men geen bewijzen van een verschet datum /
of van een grooter geloofwaardigheid / desidereren kan. Wel is waar /
of ten minsten heeft het de gedaante van een grote waarschijnlykheid /
dat hier omtrent / by dese nieuwe Regeringe / wel enige verande-
ringe sal voorkallen / en dat een Koning / die aan het galantste Hof
van de wereld is opgevoed / sich niet licht aan alle die sotternyen sal
onderwerpen. Doch tans geloobe ik niet dat dese veranderinge soo
groot sal sijn / dat het voorschryven Hof daat dooz ten eenemaal als
van gedaante sou veranderen. Want booz eerst soo heeft men dese
veranderinge niet gesien / ten tyde van Keiser Karel de Vjfsde / die
ook in een ander Land was geboren en opgevoed: daar en boven ben
ik van gedachten / dat Phillipus de Vjfsde / dooz de gerafsneerde
Staathunde van sijn Grootvader Lodewijk de Heertsiende / soo wel
grimsmeertis / dat hy omtrent die uiterlykheden / waar op de
Spanjaarden soo seer geset / ofsliever versot sijn / veel eer eenige toe-
gebendheid sal gebruiken / om de saak ten principale te beter na sijn
sin te hebben. Van Alexander de Grote word by sommige als een
faut te boek geset / dat hy Darlus overwonnen / en de Persiaansche
Monarchie onder sijn geweld gebracht hebbende / sich op de wijze der
Persianen kleede / en in alles na haar zeden schikte: Maar andere
hebbuen met veel beter reden / het selve als een Staatkundige Creek in
Alexander aangemerkt: om dat het als onmogelijk scheen / een Ko-
ningrijk / soo groot en machtig als dat van Persien / en soo onlangs

Bestruit,

ver-

Waar in
die na alle
apparentie
bestaan
sal?

Bestruit,

veroverd / met ses en dertig duisend Macedoniers / in bedwang te houden / wanneer hy sig de Intwoonders van het selve niet door wel-dadigheden / en insonderheid dooz die maniere van doen / verpligt had. Qui nescit simulare , nescit regnare , seid het bekende spraekwoord / het welke genoegsaam en tot allen tijden den Stokregel van alle Op- perhoofdige Mogendheden geweest is. Ik ben en blijve

MYN HEER, &c.

NEGEN-

NEGENDE BRIEF.

Van den Adel , Ridderlyke Ordres,
en diergelyke.

MYN HEER,

Inleidinge

Adel in
Spanjen
van ver-
scheide
trappen.

Hidalgo ,
wat het
selve te
seggen is ,
en aan
wie dit
eigentlyk
word
gegeven?

Ridders, of
Leemanni-
nen , in
Spanjen.

Voorregt
der Spaan-
se Edelen.

Wat men
doen moet
om sijn

aast den Geestelijken Staat/waar van wþ in onse booz-
gaande / ter occasie van het Hof van den Coning van
Spanjen / gesprooken hebben / volgd den Adel ; die
soo wel in Spanjen / als elders / in verscheide trappen
of Ghaden verdeeld wþd. De eerste sijn die gene/
die niet onse Wapengeroten kunnen vergeleken wþd/
den / en wþd enkelijkt Gentilhombres genaamt.

Want het woord Hildalgo , 't welk doorgaans ook de minste Span-
jaarden in de mond hebben / woord eigendlyk alleen aan die gene gege-
ben / die boven den gemeenen stand verheven sijn: Willende het selve/
ten opfiche van syn oorsprong soo veel seggen / als Hyos dal Godos , of
Filii Gothorum , dat is Soonen ofte Nakomelingen der oude Gothen.
Naast dese volgen de Leenmannen en Ridders / die sp Cavalleros noe-
men. Dese hebben haat Leengoederen / en sijn bezijd van de schat-
tingen / die alle jaren over de Burgerpe / ende het Gemeen gaat. Vele
van haat hebben hooge en lage jurisdictie / ook kunnen haat Paarden
en Geweer / haat noit om eenige schulden genomen wþd. Onder-
tusschen wþd'er van den Adel in Spanjen niet veel werk gemaakt /
ten waarse met een Ridderschap van dese of gene militaire Ordze / of
met de hoedanighed van Graaf / Markgraaf / Hertog / Ec. bekleed
waren. Moggang heeft de eene soo wel als de andere een bpsonder groot
voorzegt / 't welk by haat Mayo zango woerd genaamt / en hier in be-
staat / dat soo wanneer haat inkomsten / door de schuld eisschers /
in beslag genomen sijn / sy by de Wechters een probisie / tot onderhoud
van haat persoon en familie / kunnen bekomen / welke probisie dan
somtijds hooger gesteld wþd / als de gansche inkomste bedzaagd / en
voor alle andere schulden betaald moet wþdren.

Om sijn Adel in Spanjen te bewijzen / is voor al noodsakelijck / dat
men toone / dat men van de Viejos Christianos , of oude Chjisten is :
soo

soo bekommert is men daar / en niet sonder groote reden / dat onder de Geslagten iets van de Joden of Moeren mocht wesen ingesloten. En nademaal de Inwoonders van Gallicien / Asturien / Biscajen / en Navarre / dooz de hooge en stelle Bergen / die deselbe by na als ontoegankelijk maken / voorz den inbal van dese ongelooibige sijn bewaard gebleven / soo agten sy sig alle / tot de Waterdragers / en Schoenlappers toe / voor Edelluiden / of liever geheel voor Ridderz. Ooit is het niet nieuw in Spanjen / dat de Kinderen de naam van haar Moeders aannemen / wannier deselbe van een beter geslagt / als de Vader / sijn / en daar sijn weinig Adelijke Geslagten in Spanjen / die niet als afgebroken / en uitgestorven sijn / en van welke den naam en den Adel / niet door het trouwen van dese of gene Erfdogter / aan een ander Geslagt is overgegaan ; uitgesondert het Geslagt van de Velaco's / het welke tien Constabels van Castiliën / van Vader op Soon / successibelyk heeft uitgeleverb. Nog is' er omtrent den Adel van Spanjen iets bysonders / en dat ik niet en gelooove / dat in eenig Landschap in de wereld gebuiklyk is / te weten / dat alle Vondelingen in Spanjen voor Edelluiden gehouden worden / en den Tytel van Hidalgos voeren / genietende boben dien alle de voorregten van den Adel ; synde daar toe niet anders van nooden / als datse dooz seekere blyken aantoonen / datse Vondelingen sijn / en in soodanigen Gasthuis / als daar toe geschikt is / groot gemaakt. Misschien om dat men daar te Lande den Adel alleen verquaam acht / om sulke bultenspotigheden te plegen.

Wat meer is / daar sijn verscheiden groote Huisen in Spanjen / welke by na alle hare gorderen onder den tytel van Majorago besitten / en wannier het dan gebeurd / dat alle die gene welke die naam voeren / komen te overlijden / neffens de naaste mannelijke Bloedverwanten / so komen de natuurlyke Soonen tot de Erffenis / en soo'er dese ook ontbreken / de oudste Huisgenoot / die de Naam en Wapenen van sijn Meester aanneemt / en wettige Erfgenaam word van alle sijn nascitenschap. Hier van daan is het / dat jonger Soong van andere Huisen / en die soo goed van Adel sijn als de soodanige / sig niet te groots agten van in deselve te gaan dienen : synde der selver hoop nog dies te better gegjond / om dat het in Spanjen al vijf wat dalkwijls voorvald / dat' er Geslagten ultiesterven / dooz dien de Voutwen daar doorgaans onvrijgemaakte / als wel in andere Landen sijn.

Door Hendrik de Tweede / die in den jare 1369. in Castiliën en Leon geregeerd heeft / waren'er geen Hertogdommen / Graafschappen / Et. erffelyk in Spanjen : Hy heeft het eerste van allen Graven gemaakt / en andere na hem / Graven / Hertogen / Markgraven / Ee.

Sommige seggen / dat in Spanjen seg en twintig Hertogen sijn / welkerg inkomsten jaarllyk over de anderhalf miljoenen Ducaten bilopen : een en veertig Markgraven / die tot haerlyke inkomsten agt honderd

Adel in Spanjen te bewysen.

Kinderen in Spanjen nemen de naam van haar Moeder aan , indiene van een beter geslagt als de Vaders is.

Vermaartheid van het geslagt van de Valaco's.

Vondelingen sijn in Spanjen al te maal Edelluiden.

Majorago, wat het te leggen is , en wat voordelen daar uit voortkommen.

Begin der Graven en Hertogen in Spanjen.

Getal en inkomsten van deselb. ye.

dec'd duisend Ducaten hebben; en eindelyk nog veertig Graven / welkerginkomsten by na deseelve sijn. Dog dit getal en gaat just altyd soo vast niet / dat daar omtrent niet somtijds eenige veranderinge in sovvoerballen. De inkomsten van dese Heeren sijn gelijk wij uit dese staalties sien seer aanmerkelijk / en Marinæus Siculus hield het daar voor / datse by na soo veel inkomsten hadden / als den Koning selve.

Tet deser occasie kan ik niet nalaten / sommige van de voornaamste Geslagten in Spanjen op te tellen / onder welke de nabolgende sonder tegenspelen te rekenen sijn: als namelijk die van Velasco / van welche Johannes de Tweede / in den jare 1407. Pedro Hernandes de Velasco tot Graaf van Haro heeft gemaakt / wiens Kleinsoon Bernardinus de Velasco , eerste Hertog van Frias is geweest. Die van Mendoza , uit wiens geslagt den Hertog van Infantadgo is. Dese waardigheid is ten tyde van Ferdinandus Catholicus in dit Geslagt begonnen: Waar uit ook den Hertog van Franca Villa , den Markgraaf van Montes Claros , den Markgraaf dan Mondexar , of Mondeyar , den Markgraaf van Canarie , mitgaders de Graven van Combrade , Monteagudo , Orgaz , Castro , Geriz , en Corunna , sijn. Die van Henriques , mede een bestig Geslagt in Castillien / sijn oorsprong hebbende uit de Koninglyke Castiliaanse Stam / uit welke den Hertog van Medina del Rio Secco afkomstig is / als ook den Hertog van Alcala ; en andere Markgraven en Graven / van gelijken Pedro Henriques , Graaf van Fuentes. Die van Cerdá , sijn oorsprong hebbende uit twee Koninglyke Huisen / als dat van Frankryk en Castillien. Na dit Geslagt is den Hertog van Medina Celi. Die van Manriques uit welk geslagt den Hertog van Najera , den Markgraaf van Aguiilar , de Graven van Osorno , en Paredes , sijn. Die van Cordua , of Corduba , die haar Geslagt uit Andalusien van Ferdinando Nunez , en Alvaro Perez , voeren. Uit het selve is den Hertog van Sesa , als mede den Hertog van Cardona , en den Graaf van Alcandete. Die van Toledo , welk Geslagt van de Grieke Keisers afkomstig is / en waar uit den Hertog van Alba , en van Huesca , den Markgraaf van Villa Franca , den Graaf van Altimira , van Ajalan , en noch verscheiden andere sijn. Die van Zuniga , die haar afkomst uit de Koninglyke Stam van Navarre rekenen / daar uit den Hertog van Vejar , de Markgraven van Ajamonte , en Villa Manrique , den Graaf van Miranda , en verscheiden andere sijn. Die van Borias , waar vanden Hertog van Gandia , en den Markgraaf van Navares , sijn. Die van Gusman , een vermaard Huis in Castillien / dat van de Gotische Koningen sijn oorsprong neemt / en uit welke nevens den Heiligen Dominicus , de beroemde Alphonsus Peresius Gusman , ten tyde van Koning Sanctius in Castillien / omtrent den jare 1293. geleest heeft. Uit dkt Geslagt komt den Hertog van Medina , of Methymna Sidonia , Markgraaf van S. Lucar de Barrameda , en Graaf van Niebla. Men na Sidonia herhaald van desen Hertog / dat hy den Koning alle jaren eenmaal

aan